

ACTA

Expedient núm.:

PL/2021/7

Òrgan col·legiat:

El Ple

DADES DE CELEBRACIÓ DE LA SESSIÓ

Tipus de convocatòria

extraordinària
motiu: «renúncia al càrrec d'alcalde de David Rodríguez i González»

Data

15 de setembre de 2021

Durada

des de les 21.00 fins a les 21.30 hores

Lloc

saló de sessions de la casa consistorial

Presidida per

David Rodríguez i González

Secretària actal.

Immaculada Jané i Viñals

ASSISTÈNCIA DELS MEMBRES AL PLE

Nom i cognoms	Càrrec	Assisteix
David Rodríguez i González	alcalde president	Sí
Rosó Barrera i Call	1r tinent d'alcaldia	Sí
Ramon Montaner i Viladrich	2n tinent d'alcaldia	Sí
Judit Gisbert i Ester	3a tinent d'alcaldia	Sí
Ramon Xandri i Solé	4a tinent d'alcaldia	Sí
Sara Alarcón i Postils	regidora d'ERC	No
Joan Parcerisa i Albacete	regidor d'ERC	Sí
Marc Barbens i Casals	portaveu del grup municipal de JUNTS	Sí
Isabel Pérez i Martínez	regidora de JUNTS	Sí
Francesc Xavier Torres i Romero	regidor de JUNTS	No
Maria Pilar Viladrich i Massana	portaveu del grup municipal d'Alternativa per Solsona-CUP	Sí
Òscar García i Companys	regidor d'Alternativa per Solsona-CUP	Sí
Mohamed El Mamohun Mrimou	portaveu del grup municipal del PSC-CP	Sí

Excuses d'assistència presentades: Sara Alarcón i Postils i Francesc Xavier Torres i Romero

Ajuntament de Solsona

Una vegada verificada per la secretària actal. la constitució vàlida de l'òrgan, el president obre la sessió, procedint a la deliberació sobre els assumptes inclosos en l'ordre del dia.

A) PART RESOLUTIVA

Expedient 1679/2021. Exposició de motius de la renúncia de David Rodríguez i González al càrrec d'alcalde de Solsona

David Rodríguez González comenta que avui serà el seu darrer Ple de l'Ajuntament de Solsona com a alcalde, continuarà com a regidor fins el Ple ordinari del dia 30 de setembre de 2021, data en què en prendrà el relleu la regidora Isabel Roca i Guitart. Avui es tanca un cicle de gairebé 12 anys com a batlle i 14 treballant pel consistori de la ciutat per emprendre una nova etapa com a Secretari de Govern Locals i Relacions amb l'Aran de la Generalitat de Catalunya, motiu pel qual es veu obligat a deixar el càrrec d'alcalde de Solsona.

Intervenció dels portaveus dels grups municipals

Pren la paraula Marc Barbens i Casals, portaveu del grup municipal de JUNTS i diu que han estat 11 anys i mig a l'alcaldia de Solsona i amb tots aquests anys, evidentment, hi ha hagut coses bones i dolentes. Destaca que li va tocar agafar l'alcaldia en un moment difícil tant dels del punt de vista emocional com des del punt de vista polític. Entrà a l'alcaldia per substituir la pèrdua d'un gran company i sense tenir previst aquest càrrec. A més a més, va coincidir amb la crisi econòmica que ha fet canviar moltes coses a les administracions. Malgrat això, s'ha pogut mantenir l'Ajuntament sanejat econòmicament i s'ha millorat la ciutat sense fer-hi grans obres. També destaca la seva manera de fer, que ha connectat amb la ciutadania i això li ha valgut per obtenir uns grans resultats electorals que li han permès governar amb majoria. En els darrers anys ha trobat a faltar projectes de futur i de transformació de la ciutat i diu que potser aquests dos últims anys sobraven. Li desitja molt encert en el nou càrrec.

A continuació Pilar Viladrich i Massana, portaveu del grup municipal de ApS-CUP i, textualment, diu:

No puc amagar la dificultat que hem i que he tingut per preparar aquesta intervenció. Un alcalde no s'acomiada a cada Ple, i a vegades ni tan sols a cada mandat. A l'hora, com ja he expressat en altres ocasions, també hi ha influït l'estima i afecte que jo personalment, i el meu company Óscar García, tenim pel David, alcalde i persona.

Avui farem cas a aquella dita que diu que "El discurs de veritat no és de boca a orella, sinó de cor a cor."

En el primer discurs d'investidura al que vam assistir, l'aleshores alcalde electe ens adreçava unes paraules d'agraïment pel nostre vot favorable, reforçant els molts punts en comú que considerava que teníem políticament, sense amagar, el que qualificava com "alguna discrepància". Amb el temps, però, segurament aquesta percepció inicial s'ha

matísat i podríem trobar alguna discrepància més de les inicialment albirades i algun punt en comú menys. La nostra relació ha tingut moments de més sintonia que els actuals, però no podem oblidar que aquesta hi ha estat en qüestions importants i transcendents per la ciutat, en les que hem estat capaços de trobar l'encaix, gràcies a l'esforç d'ambdues part per fer-ho possible.

Per això, agraïm al David Alcalde, l'esforç, les hores de treball, la dedicació que ha tingut per tirar endavant propostes en moments complicats de crisi econòmica i política, com els que hem passat en anys anteriors, i en el moment i manera en que es va produir, després de la lamentable defunció de l'alcalde Jounou. El nostre reconeixement també per la dedicació que ens consta que ha tingut per intentar donar resposta a una situació incerta i inesperada, com ha estat la pandèmia sanitària que ens ha colpejat aquest darrer any i mig.

Tot i que hi ha moltes coses que haguéssim fet diferent, en el constant xoc entre drets fonamentals que s'ha plantejat, no tenim dubte que la motivació de les decisions que has pres han estat ben intencionades.

T'acomiadem com Alcalde, també, amb la tranquil·litat d'haver-te dit sempre el que pensàvem, quan creiem que tocava dir-ho i de la millor manera possible o que sabíem, tot i que alguna d'aquestes coses no era fàcil de dir. En aquest àmbit hem intentat ser honestos, humils i francs.

Això, probablement ens ha "allunyat", com també ens deu haver allunyat la simultaneïtat de càrrecs que has ostentat en mandants anteriors, quan alhora feies d'alcalde i diputat al Parlament de Catalunya, que per nosaltres va ser més negatiu que positiu per la ciutat, la feixuga burocratització de l'administració, i perquè no dir-ho els massa anys de govern de majoria absoluta.

En el discurs d'investidura de fa dos anys, ens deies que entenies que l'exercici de la majoria absoluta ha d'anar acompanyat del diàleg amb la resta de grup i ens demanaves que si la dinàmica de treball us feia oblidar aquesta interacció us ho recordéssim. Us ho hem intentat recordar, segur que no tan bé com ho hauríem hagut de fer, perquè trobem que en aquests darrers temps ha faltat capacitat de discussió, de debat, i no tan de sermó o monòleg dogmatitzant, que ha voltes hem tingut la sensació que ens feies.

Però igualment, entenem la dificultat que implica aquest exercici que demanem i agraïm la porta oberta que sempre hem trobat del teu despatx, ni que sigui per intercanviar impressions, la majoria de vegades, amb molta vehemència per les dues parts. I és que això també cal dir-ho, passió per les idees n'hi has posat, així com fermesa en la defensa de serveis i béns públics com l'aigua i els serveis funeraris, espai en que ens hi hem trobat.

Malgrat això, no obstant, hem trobat a faltar valentia en la presa de decisions en algunes matèries com en la defensa del medi ambient (el pla de desinsentivació de l'ús del vehicle no ha anat enlloc), en temes de sostenibilitat (el PaP arriba tard), de democràcia directa, en polítiques de justícia social i redistribució de la riquesa (tarificació progressiva...). Igualment, la mateixa valentia que has tingut per la defensa dels drets i les llibertats nacionals, l'hem trobat a faltar per la defensa d'altres drets i llibertats fonamentals que s'han vist atacades des d'altres institucions com el dret a la llibertat sexual, a l'exercici del dret a l'avortament...

Ajuntament de Solsona

Ens hagués agradat trobar en l'Alcalde de Solsona, des de la seva posició de màxim representant de la ciutadania, un baluard de defensa d'aquells conciutadans que s'han sentit ofesos i injustament menystinguts, per representants d'institucions amb poder mal entès.

Malgrat tot, però, guardarem un bon record d'aquesta etapa i, agafant-nos a les teves darreres paraules al programa de FM i et diem: Ens retrobem sempre a la plaça i als carrers de Solsona.

A continuació pren la paraula Mohamed El Mamoun, portaveu del grup municipal del PSC-CP i agraeix a David Rodríguez tota la tasca que ha fet com alcalde de Solsona, i li desitja molta solta sort i encerts en el nou càrrec.

Tot seguit pren la paraula Ramon Montaner i Viladrich, portaveu del grup municipal d'ERC, i literalment, diu:

Avui, com a portaveu d'ERC, vull expressar el sentir d'un grup de regidores i regidors que han treballat i col·laborat amb tu durant la teva època com alcalde.

Fugiré d'enumerar tots aquells encerts i coses ben fetes per la ciutat, perquè la llista és llarga, i no hi ha dubte que deixes l'alcaldia «amb la saca ben plena». De fet, moltes persones agràides ja ho han fet o ho faran quan coincideixi, recordant petites accions, petites decisions, no sempre fàcil de prendre, però de gran valor pels ciutadans. Son aquelles coses que sempre s'escapen de les llistes, igualment importants, i que també et defineixen com a alcalde i com a polític.

Com a polític destaca la teva honradesa, la teva proximitat i senzillesa, i sovint menys recordat, el teu compromís.

Compromís envers el teu país i la seva lluita, compromís amb la teva ciutat i la seva millora, compromís amb les persones i el seu benestar,

Ens alegrem que puguis continuar aquesta feina en un altre àmbit, sabem que és bo per Solsona i per tu.

T'agraïm el recolzament, i t'ajudarem en tot allò que puguem.

Moltes gràcies per les estones que hem compartit, ensenyant-nos tot el que hem estat capaços d'aprendre, i sabem que ara hem de continuar fent bona feina.

Ens deixes una ciutat millor, sanejada econòmicament, que no és poc, i amb grans reptes iniciats que continuarem. Una ciutat amable, pròspera i bonica.

De fet, ja des de l'oposició, com a regidor del govern i finalment com alcalde has pogut treballar per la teva ciutat, i crec que saps que haurà estat una de les millors etapes de la teva vida.

Ho has fet buscant sempre el consens i pensant amb els interessos col·lectius, donant resposta als reptes del moment.

Paraules de comiat de l'alcalde, David Rodríguez González

Per acabar, tanca la sessió, David Rodríguez i González, que s'acomiada de l'alcaldia de Solsona amb aquestes les paraules que es transcriuen textualment:

«Senyors regidors i regidores, solsonins i solsonines,

L'absència de públic en aquesta sala ens recorda que la pandèmia encara és present a les nostres vides i condiciona tot tipus d'actes. També, com no pot ser d'altra manera, aquest d'avui, malgrat que anem recuperant de mica en mica la normalitat. Hem viscut un any i mig molt complicat per a tothom, en el qual hem patit dificultats econòmiques i socials però, sobretot, sanitàries. Hem perdut amics, familiars i veïns com a conseqüència d'aquesta malaltia. Aquests darrers temps m'he hagut d'adreçar a vosaltres en diverses ocasions per a posar-vos al corrent de la situació pandèmica a la ciutat, de les noves mesures de contenció de la propagació del virus o per a demanar-vos prudència. Permeteu-me que, ara, en la meva darrera intervenció com a alcalde de Solsona, comenci recordant totes les persones que ens han deixat aquests divuit mesos i envii una abraçada ben forta a les seves famílies.

El 23 de gener de 2010 m'adreçava per primera vegada al conjunt dels solsonins i les solsonines en unes circumstàncies que contrasten enormement amb les d'avui. Aquest saló de plens era ple de gom a gom de ciutadans que, després d'unes setmanes luctuoses per la malaltia i posterior defunció de l'estimat alcalde Jounou, acudien a aquest ajuntament amb la incertesa sobre l'avenir de Solsona. Després del que ens havia costat arribar a governar la ciutat, de la il·lusió i les esperances dipositades per tanta gent en el nou govern, l'infortuni ens abatia i ens manllevava la persona que ens havia conduït fins al canvi. I jo havia de substituir algú insubstituïble.

Així esdevenia un alcalde relativament jove, ple de dubtes i pors, que intentava dissimular com podia, però també amb una ferma voluntat de superar les dificultats i treballar de valent per a no malmetre el llegat que m'havia estat confiat. Avui toca fer balanç de la feina feta tots aquests anys. Valorar si ha pagat la pena l'esforç i si hem sabut ser dignes continuadors d'aquell esperit Jounou en la manera de fer política.

I em sento humilment satisfet de la feina feta aquests anys. És per això, també, que sentia que no podia allargar gaire més la meva estada a l'alcaldia de la ciutat. He tingut la necessitat de tancar el cicle, i de tancar-lo bé. Ja vaig intentar fer-ho anteriorment, però el recent nomenament com a secretari de Governos Locals i Relacions amb l'Aran de la Generalitat i la generositat dels companys de govern municipal fa que això sigui possible avui. He volgut fer-ho d'una manera esglaonada, conscient de la màxima que aconsella cuidar el final tant com tenim cura del principi.

És evident que ningú no pot fer gran cosa tot sol. Si fem un balanç positiu d'aquest període és, sobretot, gràcies a la dedicació dels regidors i regidores que m'han acompanyat en el govern de la ciutat aquests anys, d'Esquerra Republicana de Catalunya, però també d'El Comú i el PSC. Des dels primers, amb els quals vàrem haver de superar l'absència inesperada del nostre amic i líder carismàtic, fins als actuals, amb els quals hem hagut de treballar de valent per superar una pandèmia mundial. I, entremig, amb aquells companys d'executiu que han hagut d'esquivar una crisi econòmica que tot just es començava a superar abans no ens visités aquest maleït virus.

Ajuntament de Solsona

A tots, us agraeixo el suport i la feina feta. A tots i totes us considero amics amb els quals he tingut la sort de treballar plegats pel bé de la nostra comunitat.

En aquest punt, em plau tenir un record especial per al Salvi Nofrarias. En ell puc personificar moltes de les coses positives que m'ha aportat la meva experiència en la política municipal. He fet bons amics, grans persones que ajuden a fer la vida agradable. Però també n'han marxat molts, i amb la seva absència ens en resta l'enyor.

Durant aquests prop de quatre mandats, hem pogut dotar Solsona de grans equipaments i, alhora, tenir cura d'aquella política de les petites coses, dels detalls que ajuden a tenir una ciutat més endreçada i millorar la percepció de qualitat de vida dels seus ciutadans. I ho hem pogut fer en una època difícil per als ajuntaments, amb restriccions pressupostàries i normatives. Només cal recordar la ciutat de fa quinze anys i constatar-ne la transformació d'un munt d'espais.

En una visita a Solsona, en Lluís Llach, fent referència a la seva bellesa i al fet que jo en fos l'alcalde, em va dir: "Quina sort que tens, punyetero!". Certament, tenim un nucli antic preciós, fruit de la cura amb què l'han preservat les generacions anteriors i que fa agraït el deure de cuidar-lo. De la mateixa manera que podem considerar el nucli antic cor urbanístic de la nostra ciutat, el teixit associatiu l'és del batec de la societat local. Tenim una riquesa i vitalitat d'entitats culturals, socials i esportives que injecten a Solsona un dinamisme poc habitual en altres indrets. Com a alcalde, felicito totes les persones que ho feu possible, i agraeixo la col·laboració que hem mantingut aquests anys.

Des del primer moment vàrem tenir clar que calia posar l'accent en les polítiques socials i, per això mateix, també en la reactivació econòmica, entesa com la millor manera de resoldre moltes qüestions socials. Si es crea ocupació, es pal·lien dificultats socioeconòmiques. I estic especialment orgullós d'haver contribuït en la creació de l'Agència de Desenvolupament Local del Solsonès i Cardona, fruit de la col·laboració entre municipis i ens públics i privats. L'Agència és una mostra d'una generositat poc habitual en política i amb uns resultats que situen aquest "ens" com a model arreu del país.

No vull convertir el discurs de comiat en un relat exhaustiu de la feina feta aquests anys. Seria feixuc i us avorria als que teniu la paciència d'escoltar-me. Però sí que vull deixar constància d'un altre dels aspectes que ha marcat l'esperit dels governs que he tingut l'honor de presidir: la pluralitat i la transparència informativa dels canals de comunicació municipals. El tracte dels mitjans ha intentat ser coherent amb els valors democràtics que sempre hem defensat. De fet, la professionalitat i el bon fer de les persones que hi treballen han facilitat molt la feina; només es tractava de deixar-les treballar sense ingerències polítiques. Crec que la línia marcada deixa una empremta silenciosa que farà que el conjunt de la ciutadania difícilment accepti, ara ja, una altra manera de fer.

Igualment, durant els mandats que he presidit, he intentat mantenir un ferm i inequívoc sentit institucional de l'alcaldia i del conjunt de l'Ajuntament. Les institucions serveixen per a donar serveis als ciutadans; però també cal cuidar-les per facilitar-los la tasca. M'hi he sentit acompanyat, des del primer moment, pel conjunt de la població solsonina. He percebut el seu escalf i respecte cap a la figura de l'alcalde. A vegades, en petits detalls, com cada vegada que un nen o els meus amics d'Amisol m'han saludat pel carrer amb un "adeu, alcalde!", acompanyat d'un somriure. Quin bé m'han fet aquests gestos per ajudar a carregar el pes de la responsabilitat i l'estrès del dia a dia!

Vull agrair a les formacions de l'oposició i a tots els regidors i regidores que l'han integrat aquests mandats, el tracte cordial amb què ens hem tractat. Evidentment, no sempre hem coincidit amb les decisions preses o la prioritització de les actuacions que calia dur a terme, però hem sabut mantenir una relació personal correcta. En alguns casos, fins i tot, d'amistat. Gràcies pel tracte que m'heu dispensat i disculpeu, si en alguna ocasió no he sabut tenir més paciència amb les vostres observacions.

Fa catorze anys vaig entrar al consistori pletòric d'il·lusions i ganes de treballar per a la meva ciutat. I no hauria pogut fer-ho sense l'engranatge intern d'aquesta maquinària. Tenim grans professionals a l'Ajuntament que fan possible prestar uns serveis públics de qualitat. Però gestionar persones, les seves diferents sensibilitats i ajudar-les a desenvolupar tot el seu potencial és difícil, especialment en una plantilla que depassa el centenar de treballadors. Hem passat moments de nervis i alguna vegada ens hem enfadat –res que no passi en qualsevol lloc de treball. Però també hem rigut i, en molts casos, crec que podem dir que ens hem fet amics. Ha estat un plaer treballar amb vosaltres pel bé de la nostra comunitat.

Evidentment, entre el personal hi incloc les treballadores socials, tot i que, pròpiament, no són empleades de l'Ajuntament. Elles em van ajudar a situar-me quan vaig aterrar a la casa gran, entre d'altres, com a regidor d'Acció Social. Des de llavors, ens ha unit una sintonia especial i hem pogut fer grans coses per a diversos col·lectius. Cuideu-me-les, que s'ho mereixen tot.

Avui s'acomiada un alcalde, però n'arriba un de nou, en aquest cas, una de nova. No puc obviar el caràcter històric del fet que per primera vegada una dona assumeixi la vara de comandament de Solsona. Estic convençut que deixo la nau municipal en molt bones mans. La Judit és una persona d'una gran vàlua i us emplaço a fer-li la mateixa confiança que m'heu fet a mi. Tampoc no tindrà les coses fàcils (de fet, mai no ho són en un ajuntament, em temo), però té les aptituds i l'actitud necessàries per a gestionar amb èxit els afers municipals. Molta sort i encerts, Judit!

A la Roma antiga, sovint, quan un general entrava triomfant damunt la seva quadriga en una ciutat per a ser aclamat pel poble, al seu costat duia un servent que li xiuxiuejava a l'orella: "Hominem te esse memento. Memento mori" (Recorda que ets un home; recorda que has de morir). Això havia d'ajudar-lo a evitar els errors provocats pel seu ego. Saber que aquella gent amb tant de poder era capaç d'entendre el valor i la fortalesa de la humilitat i de la senzillesa, de no creure's mai més que ningú, m'ajuda a tocar de peus a terra. Sé que ets un dona humil, Judit. Que aquesta anècdota històrica t'ajudi a no deixar de ser-ho.

Deixo per al final, l'agraïment més important de tots. El de la meva família. A cada proclamació d'alcalde he promès a la Mercè que la compensaria de tantes absències. Em sembla que és de les coses que m'ha costat més de complir. Quan no podia ser present, perquè no hi era. I, sovint, quan hi era, el meu cap estava pensant en altres coses. Un és alcalde les 24 hores del dia, 365 dies l'any. Ella ho sap més que ningú. I els meus fills que, quan eren més joves i necessitaven més el seu pare, el trobaven absent. A vosaltres ja no us diré que us ho compensaré, perquè no m'agradaria que penséssiu que us vull mortificar.

En tots els discursos d'investidura que he pronunciat aquí he acabat reproduint les últimes paraules del Xavier Jounou en la seva presa de possessió. Ho he fet com a

Ajuntament de Solsona

homenatge, però també per a recordar-me a mi mateix d'on vinc i l'esperit que havia de marcar la meua manera de fer política. Espero haver sabut estar a l'altura del que de mi s'esperava. Penso que l'esforç ha pagat la pena, i desitjo que pugueu valorar els mandats en què he estat alcalde com a fructífers. I, si més no, que l'honradesa, la humilitat, l'equitat i la proximitat, hagin estat maneres de fer que ningú no em pugui negar.

Visca Solsona, visca Catalunya, visca la Llibertat i la Concòrdia!
Moltes gràcies!»

El president aixeca la sessió, de la qual, com a secretària actal., estenc aquesta acta.

La secretària actal.

Vist i plau
El president

